

esse ved mindre Tilskud og ved at hjælpe dem paa forskjellig Maade. Jeg tror, at det vil være rigtigt; og det har jo vist sig, at man kan komme igennem alligevel, naar man blot gjør Anlægget nogenlunde tarveligt. Hvad den Bane angaar, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtreds (Brockenhuus-Schaak) nævnte, saa siger jeg, at forsaavidt det ærede Medlem vil nøies med samme Vilkaar, som jeg vil kunne indrømme de Baner, der nævnes i dette Lovforslag, saa mener jeg ikke, der er Noget i Veien for, at denne fjerde Bane kan komme ind i Lovforslaget. Det ærede Medlem siger selv, at man kræver at stilles i det Mindste lige med Anlægget af Odense-Svendborg-Banen; men det er jo igjen noget Andet, og det er et Spørgsmaal, om Langelandsbanen under det Synspunkt er berettiget. Det er i det Hele et Spørgsmaal, om den i andre Retninger er berettiget for Tiden, forinden vi have fuldbendt andre Linier, som ogsaa pege ned mod Volland-Falster, men det skal jeg ikke fordybe mig videre i. — Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Grenaa (Bønløkke) gjerne vil have Gbeltoft med, om det end er meget uegennyttigt af ham, for man maa jo huske paa, at han ikke er valgt i Gbeltoft, men i Grenaa, den konkurrerende By, saa det er rigtig net af det ærede Medlem, at han vil tage Molboerne med; for Regjeringens Skyld behøver han imidlertid ikke at gjøre det. Det er en Egn, der som saa mange Andre kan have Krav paa at komme med, naar Tiden kommer; men Vilkaarene derfor maa være forbeholdt nærmere Overveielse senere hen. — Jeg er selvfølgelig villig til at forhandle videre paa dette Lovforslag, og hvis man sætter en Mængde andre Baner ind, saa vil jeg ikke negte at forhandle med Thinget om dem, men saa ville jo rigtignok Forventningerne om at faae Noget ud af Lovforslaget blive betydelig formindskede.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) har begjæret Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke, (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Det er, som jeg antydede før, min Betragtning, at dette Spørgsmaal om at udstribe Skat af Kommunerne til Jernbaneanlæg ikke er et kommunalt Spørgsmaal, og jeg holder mig i den Henseende til, hvad der blev forhandlet ved Kommuneovens Fastfættelse. Vi bør derfor, naar vi tale om at ville have kommunale Tilskud fastholde, at disse bør bestemmes og fastsættes af Lov-

givningsmagten, efter at Ministeriet har indhentet Erklæringer fra de paagjældende kommunale Raad, baade Byraad, Amtsraad og Sogneraad. Det er i Henhold til denne Betragtning at jeg tidligere — og det gjør jeg endnu — har advaret Lovgivningsmagten om at tage som Fyldest for faadanne Lovforslag, en Resolution eller et Samtykke fra de kommunale Raad, hvilket er sket. Naar der er Spørgsmaal om at faae en Bane af denne Art til at gaa igennem en Egn, saa have vi ofte set igennem Forhandlingerne derom, hvorledes det Hele gaar til. En ret snild Sogneraadsføremand, som gjerne vil have sin Kommune delagtiggjort i en saadan Bane, lader formulende, fordi han ser, at der er andre Kræfter paa Jærde, der ere stærkt virkende, og han lader sig først ligesom tvinge til at gaa med til et lille Tilskud, naar han ser Andre, der ere stærkere personlig interesserede, give et Tilskud, som er forholdsvis langt større. Det ville de se paa enhver Liste, hvor der findes flige Baner, og De ville ogsaa finde det ved disse Baner her. Den Slags Straatrafkeri mellem Kommunerne burde ikke finde Sted. Der burde af Ministeren indhentes Erklæring fra de paagjældende Kommuner og i fornødent Fald fra Kommunens Beboere, derpaa skulde saa Lovgivningsmagten bygge sit Skjøn, og hvis den vilde have Banen anlagt efter et mere privat System, skulde den fastsætte de Vilkaar, under hvilke Kommunerne skulde give Tilskud. Det er mit Princip. Naar Ministeren er gaaet ind paa det Andet for rask — ja, jeg vil hellere sige Ministeriet, for jeg tror ikke, den ærede Minister har givet Tilladelse til noget Saadant under sin Embedstid — har det efter min Mening været ubilligt og for stærkt behyrdende for mange Kommuner. Naar Ministeren holder for stærkt paa Statskassen overfor disse Baner, er jeg derimod, fordi, som jeg har sagt før, det er uretfærdigt mod de affides liggende Dele af Landet med Hensyn til Jernbaneanlæg. Der er nævnt Baner hist og her. Ja, naar man tager Kortet, vil man kunne søge 100 Baner, inden man bliver færdig med Jernbanenettet. Til Ordføreren for Forslaget vil jeg sige: Hvis han har læst min foreløbige Betænkning i sin Tid, saa vil han ikke finde nogen principiel Modstand mod disse Baner, men kun den Fordring, at skulde de anlægges, bør det ske med langt mindre Tilskud fra de paagjældende Egne end dem, som Kommunerne raadene være gaaede ind paa. Det er min Stilling endnu. Skulde de anlægges, saa bør det ske paa langt billigere Vilkaar, end det var foreslaet den Gang.